

żeli chodzi o funkcjonariuszów pobierających uposażenie grupy 7 i wyższych.

(4) Przez dotychczasową płacę netto, o której mowa w ust. (1), rozumie się uposażenie, jakie przysługiwało w dniu 1 stycznia 1934 r. wraz z dodatkiem: regulacyjnym, ekonomicznym, mieszkaniowym, kresowym, wyrównawczym i innym stałym dodatkiem miesięcznym, po potrąceniu podatku dochodowego, opłaty emerytalnej i opłaty na Fundusz Pracy.

(5) Przyznane zasiłki winny być zaokrąglone do sum podzielnych przez pięć, przyjmując kwotę od 2 zł 50 gr wzwyż za 5 zł.

(6) Postanowienia paragrafu niniejszego nie mają zastosowania do starszych gajowych, gajowych i strażników. Wysokość zasiłku wyrównawczego dla nich oraz zasady jego obliczenia określi Minister Rolnictwa i Reform Rolnych.

§ 39. Zasiłek wyrównawczy nie przysługuje lub podlega stosownemu zmniejszeniu, jeżeli funkcjonariusz administracji lasów państwowych awansuje do wyższej grupy uposażenia lub otrzyma dodatek służbowy, którego poprzednio nie otrzymywał lub otrzymywał w niższym wymiarze.

§ 40. Do czasu wydania przepisów, określających pomoc leczniczą dla funkcjonariuszów administracji lasów państwowych i ich rodzin, korzystać będą oni z pomocy leczniczej, przewidzianej dla funkcjonariuszów państwowych.

§ 41. Funkcjonariusze, którzy na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów użytkują tytułem deputatu rolnego większe powierzchnie gruntów od przysługujących im na zasadzie § 13, mogą użytkować nadal te grunty do czasu, który określi Minister Rolnictwa i Reform Rolnych. Jeżeli różnica wynosi więcej niż 1 ha, funkcjonariusz uiszcza za ilość gruntu ponad normę, przysługującą mu na zasadzie § 13 opłatę w wysokości, określonej przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

§ 42. Deputat opałowy, wydany na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów funkcjonariuszom, którym na podstawie rozporządzenia niniejszego nie przysługuje prawo opalania mieszkania drewnem, otrzymywanem bezpłatnie z lasów państwowych, za okres po dniu 31 stycznia 1934 r., nie podlega zwrotowi.

§ 43. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych.

§ 44. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1934 r.

Z dniem tym tracą moc obowiązującą przepisy w sprawach unormowanych rozporządzeniem niniejszym.

Prezes Rady Ministrów: *J. Jędrzejewicz*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Nakoniecznikow - Klukowski

68.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WOJSKOWYCH

z dnia 20 stycznia 1934 r.

w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu wojska,

Na podstawie art. 58 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu wojska (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 664) postanawiam co następuje:

Do art. 5.

§ 1. Uposażenie w wymiarze, przewidzianym dla stolicy, przysługuje żołnierzom zawodowym, posiadającym stałą przynależność służbową w obrębie garnizonu stołecznego.

Do art. 11.

§ 2. Jednorazowa kwota na wyekwipowanie dla mianowanych podporucznikami zawodowymi, lub chorążymi zawodowymi, jest płatna w dniu mianowania.

§ 3. Roczny dodatek na uzupełnienie wyekwipowania jest płatny za cały rok kalendarzowy zgóry, łącznie z uposażeniem za miesiąc styczeń, z ograniczeniem zawartem w ust. 1 § 4 i należy się wszystkim oficerom i chorążym, którym przysługuje uposażenie za miesiąc styczeń tego roku kalendarzowego, na który następuje wypłata dodatku.

§ 4. Roczny dodatek na uzupełnienie wyekwipowania przysługuje oficerom i chorążym po raz pierwszy po upływie dwóch lat od dnia mianowania podporucznikiem zawodowym lub chorążym zawodowym, a w przypadku gdy oficer przy pierwszej nominacji oficerskiej w wojsku polskim uzyskał stopień wyższy od podporucznika, od dnia rozpoczęcia służby czynnej w stopniu oficerskim. Do powyższego dwuletniego czasokresu nie zalicza się ewentualnych przerw w służbie, w czasie których oficer (chorąży) z jakichkolwiek bądź powodów nie ma prawa do uposażenia.

Za dzień mianowania, lub rozpoczęcia służby czynnej w myśl niniejszego rozporządzenia, należy uważać dzień, od którego oficerowi (chorążemu) przysługuje uposażenie danego stopnia.

§ 5. Oficerom (chorążym), pozostającym w dniu płatności rocznego dodatku na uzupełnienie wyekwipowania (§ 3) na urlopie bez uposażenia lub w stanie nieczynnym bez uposażenia, wypłaca się ten dodatek w danym roku kalendarzowym dopiero łącznie z uposażeniem za miesiąc bezpośrednio następujący po tym miesiącu, w którym powrócili oni z urlopu bez uposażenia, lub stanu nieczynnego bez uposażenia, do służby czynnej, lub przeszli z powrotem w stan czynny i to, nie za cały rok lecz tylko stosunkowo za taki okres czasu, jaki przy uwzględ-

nieniu postanowienia, zawartego w ostatnim ustępie niniejszego paragrafu, pozostaje od czasu ich powrotu do służby czynnej, do końca danego roku kalendarzowego.

Oficerom i chorążym, o których mowa w ust. 1 § 4, wypłaca się w ciągu danego roku kalendarzowego dodatek na uzupełnienie wyekwipowania łącznie z uposażeniem za miesiąc bezpośrednio następujący po tym miesiącu, w którym upłynął dwuletni okres od dnia ich mianowania podporucznikami zawodowymi lub chorążymi, lub łącznie z uposażeniem za miesiąc bezpośrednio następujący po dniu wstąpienia oficera do służby czynnej i to w obu wypadkach tylko stosunkowo za taki okres czasu, jaki pozostaje do końca danego roku kalendarzowego.

Przy ustaleniu terminu, od którego w tych przypadkach oblicza się dodatek na uzupełnienie wyekwipowania, ma analogiczne zastosowanie postanowienie zawarte pod lit a) art. 16.

§ 6. Wypłata dodatku na uzupełnienie wyekwipowania dla oficerów zawieszonych w czynnościach służbowych lub osadzonych w areszcie śledczym, ulega w całości zawieszeniu.

Wypłata zatrzymanego dodatku na uzupełnienie wyekwipowania następuje w przypadkach przewidzianych w art. 51 ust. 2, 54 ust. 3 pkt. b) i 56 ust. 1.

We wszystkich innych przypadkach prawomocnego zakończenia wszczętego postępowania, traci zasądzony (skazany) zupełnie prawo do zatrzymanego dodatku na uzupełnienie wyekwipowania.

§ 7. Po otrzymaniu jednorazowej kwoty na przemundurowanie przysługuje roczny dodatek na uzupełnienie wyekwipowania po upływie 2 lat, licząc od dnia powstania prawa do otrzymania jednorazowej kwoty na przemundurowanie, przy analogicznym zastosowaniu ustępu 2 § 5.

§ 8. Oficerom, pozostającym w stanie nieczynnym z zachowaniem uposażenia, przysługuje roczny dodatek na uzupełnienie wyekwipowania w pełnym wymiarze, bez względu na wymiar pobieranego uposażenia.

§ 9. Dodatek na wyekwipowanie połowe wypłaca się jednorazowo oficerom i chorążym, przydzielonym po raz pierwszy po każdorazowym ogłoszeniu mobilizacji do oddziałów mobilizowanych.

Do art. 12.

§ 10. W razie awansu, jeżeli należne uposażenie (art. 5) jest niższe od uposażenia ostatnio pobieranego (art. 5) wraz z dodatkiem wyrównawczym (art. 12), — awansowany zatrzymuje część dodatku wyrównawczego równą różnicy między uposażeniem ostatnio pobieranym wraz z dodatkiem wyrównawczym, a uposażeniem należnym w związku z awansem.

Do art. 24 i 27.

§ 11. Do uposażenia, wedle którego określa się wysokość odprawy, przysługującej żołnierzom zawodowym przy przeniesieniu do rezerwy lub pospolitego ruszenia, oraz ryczałtu na pokrycie kosztów pogrzebu żołnierzy zawodowych zmarłych w służbie czynnej, wchodzi:

- a) uposażenie z art. 5;
- b) dodatki służbowe (art. 7);
- c) dodatki lokalne (art. 8);
- d) dodatki aeronautyczne (art. 10);
- e) dodatek wyrównawczy (art. 12);

w wysokości przysługującej ostatnio przed przeniesieniem do rezerwy lub pospolitego ruszenia, albo przed zgonem.

Do art. 36, 38, 40 i 41.

§ 12. Normy oraz sposób bezpłatnego zakwaterowania podoficerów i szeregowców, pełniących obowiązkową służbę czynną, nadterminowych, podchorążych nie będących żołnierzami zawodowymi tudzież zakwaterowanie przejściowe w naturze, przysługujące oficerom i chorążym rezerwy, powołanym na ćwiczenia wojskowe lub na dodatkowe ćwiczenia wojskowe poza miejsce swego zamieszkania, określa się według postanowienia ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o zakwaterowaniu wojska w czasie pokoju (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 681).

§ 13. Podchorążowie nie będący żołnierzami zawodowymi, otrzymują żołd, unormowany dla podoficerów i szeregowców, pełniących obowiązkową służbę czynną, według norm następujących:

- 1) w wojsku:
  - a) w okresie podstawowego wyszkolenia żołnierskiego (wstępnego) — żołd szeregowca;
  - b) na kursie unitarnym lub na pierwszym roczniku nauk w szkole podchorążych sanitarnych, po ukończeniu okresu podstawowego wyszkolenia żołnierskiego (wstępnego), — żołd plutonowego;
  - c) na pierwszym roczniku nauk w szkole podchorążych: piechoty, kawalerji, artylerji, lotnictwa i inżynierji, oraz na drugim roczniku nauk w szkole podchorążych sanitarnych — żołd sierżanta;
  - d) na drugim roczniku nauk w szkole podchorążych: piechoty, kawalerji, artylerji, lotnictwa i inżynierji, oraz na trzecim roczniku nauk w szkole podchorążych inżynierji i sanitarnych, tudzież następnych rocznikach nauk w szkole podchorążych sanitarnych — żołd starszego sierżanta;
- 2) w marynarce wojennej:
  - a) w pierwszym roku nauki przed uzyskaniem tytułu podchorążego — żołd marynarza z poboru; począwszy od chwili uzyskania tytułu podchorążego — żołd bosmanmata;

- b) w drugim roku nauki — żołd bosmana;
- c) w trzecim i w następnych latach nauki — żołd starszego bosmana.

§ 14. W przypadku, gdy żołd związany z posiadanym przed wstąpieniem do szkoły stopniem wojskowym jest wyższy od żołdu, przewidzianego w § 13, podchorąży pobiera żołd związany z posiadanym rzeczywistym stopniem wojskowym.

§ 15. Podoficerowie i szeregowcy zawodowi, pełniący służbę w charakterze podchorążych, mogą korzystać w czasie tej służby z wyżywienia z kotła za zapłatą równowartości pieniężnej należności żywnościowej, według której są żywności z dodatkiem 10% w stosunku do tej równowartości, tytułem kosztów przyrządzenia strawy.

Wysokość opłat za zakwaterowanie w naturze podoficerów i szeregowców zawodowych, pełniących służbę w charakterze podchorążych, normuje się według postanowień ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o zakwaterowaniu wojska w czasie pokoju (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 681).

Do art. 51 — 54.

§ 16. Uposażenie posiadanego stopnia, zmniejszone do $\frac{3}{4}$ w myśl art. 51, lub do połowy w myśl art. 52, wymierza się od należności, określonych na zasadzie art. 5 i 12.

Poza zmniejszonym uposażeniem, lub żołdem, zachowują żołnierze zawodowi w przypadkach, przewidzianych w art. 51 ust. 1, 52, 53 ust. 1 i 3 w całości świadczenia niepieniężne, a mianowicie:

- a) prawo do ulg przy przejazdach państwowymi środkami komunikacyjnymi dla siebie i rodziny (art. 13 pkt. b);
- b) prawo do pomocy lekarskiej dla siebie i rodziny (art. 14);
- c) oficerowie zachowują nadto prawo do korzystania z usług ordynansa osobistego (art. 13 pkt. a).

Prawo do świadczeń wyszczególnionych pod lit. a) do c) zachowują żołnierze zawodowi także w przypadkach, przewidzianych w art. 54 ust. 1.

Wszystkie inne należności ulegają w przypadkach, o których mowa w ustępach poprzednich niniejszego paragrafu zawieszeniu w całości.

§ 17. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1934 r.

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

69.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WOJSKOWYCH

z dnia 20 stycznia 1934 r.

w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie dodatku na mieszkanie i dodatku na składowe dla żołnierzy w czasie wojny, mobilizacji lub grożącego Państwu niebezpieczeństwa.

Na podstawie art. 48 i 58 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu wojska (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 664) zarządza się co następuje:

§ 1. Wysokość dodatku na mieszkanie ustala się w następującym wymiarze miesięcznym:

Marszałek	400 zł
Generał broni, admirał, generał dywizji, wiceadmirał	200 „
Generał brygady, kontradmirał, pułkownik, komandor	150 „
Podpułkownik, komandor-porucznik, major, komandor - podporucznik	120 „
Kapitan	90 „
Porucznik, podporucznik, chorąży (równorzędny)	60 „
Starszy sierżant (równorzędny), starszy bosman, sierżant (równorzędny), bosman	50 „
Plutonowy (równorzędny), bosmanmat, kapral (równorzędny), mat, starszy marynarz zawodowy	30 „

§ 2. Wysokość dodatku na składowe ustala się w następującym wymiarze miesięcznym:

Generałowie, admirałowie, wiceadmirałowie, kontradmirałowie	50 zł
Oficerowie sztabowi	30 „
Oficerowie młodszy, zawodowi podoficerowie i szeregowcy	20 „

§ 3. Prawo do dodatku na mieszkanie lub na składowe przysługuje od pierwszego dnia tego miesiąca kalendarzowego, w którym powstały warunki, uzasadniające prawo do pobierania jednego z tych dodatków, ustaje zaś z ostatnim dniem miesiąca kalendarzowego, w ciągu którego ustały te warunki.

§ 4. Dodatek na mieszkanie, względnie na składowe jest płatny w terminach i na zasadach ustalonych dla wypłaty uposażenia.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1934 r.

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*